

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2017/1 LSF 115 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for blufærdighedskrænkelser og digitale sexkrænkelser)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2017-731-0019

Forslag

til

Lov om ændring af straffeloven

(Skærpelse af straffen for blufærdighedskrænkelser og digitale sexkrænkelser)

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 977 af 9. august 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 232 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ved fastsættelse af straffen skal der lægges vægt på den særlige krænkelser, der er forbundet med lovovertrædelsen.«

2. I § 264 *d* indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Foreligger der under hensyn til oplysningernes eller videregivelsens karakter og omfang eller antallet af berørte personer særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 2 år.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. marts 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Skærpelse af bødestrafen for blufærdighedskrænkelser

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Lovforslagets udformning

2.2. Skærpelse af straffen for videregivelse af oplysninger om private forhold mv.

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Straffelovrådets overvejelser

2.2.3. Den foreslåede ordning

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Blufærdighedskrænkelser i form af blotteri kan være en stærkt krænkende oplevelse for den forurettede, navnlig hvis der er tale om et barn.

Justitsministeriet finder, at det nuværende bødeniveau i sager om blotteri er for lavt og dermed ikke i tilstrækkelig grad afspejler den krænkelser af offeret, der finder sted. Efter Justitsministeriets opfattelse er der derfor behov for at skærpe bødeniveauet for blotteri.

Lovforslaget har på den baggrund til formål at skærpe bødestrafen for blotteri. Det forudsættes i den forbindelse, at der generelt sker en fordobling af bødeniveauet for blotteri i forhold til i dag, således at bødestrafen i højere grad afspejler den krænkelser af offeret, der er forbundet med blotteri. For at sikre sammenhæng på området forudsættes det endvidere, at der også i de tilfælde, hvor gerningsmanden idømmes bødestraf for andre former for blufærdighedskrænkelser end blotteri, generelt sker en fordobling af bødestrafen i forhold til i dag.

Digitale sexkrænkelser i form af deling af billeder eller videoer med et seksuelt eller pornografisk indhold uden samtykke fra den afbildede udgør en alvorlig krænkelser af privatlivets fred, som kan efterlade offeret med varige ar på sjælen.

Regeringen ser med stor alvor på den udvikling, der er set i relation til denne kriminalitetstype. Regeringen præsenterede derfor i begyndelsen af 2017 udspillet ”Skærpet indsats mod digitale sexkrænkelser”, der sætter ind med en bred vifte af initiativer i kampen mod digitale sexkrænkelser.

Lovforslaget har på den baggrund endvidere til formål at skærpe straffen for overtrædelse af straffelovens

§ 264 d, herunder for digitale sexkrænkelser, når overtrædelsen er begået under særligt skærpende omstændigheder. Forslaget indgår i det nævnte udspil mod digitale sexkrænkelser.

Denne del af lovforslaget bygger på Straffelovrådets betænkning nr. 1563/2017 om freds- og ærekrænkelser (herefter ”betænkningen”).

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Skærpelse af bødestrafen for blufærdighedskrænkelse

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Efter straffelovens § 232 straffes den, som ved uanstændigt forhold krænker blufærdigheden, med bøde eller fængsel indtil 2 år eller, hvis forholdet er begået over for et barn under 15 år, med bøde eller fængsel indtil 4 år.

Bestemmelsen fik sin nuværende ordlyd ved lov nr. 633 af 12. juni 2013, hvor straffelovens § 232 blev forenklet og sprogligt moderniseret.

Udtrykket ”uanstændigt forhold” sigter mod handlinger, som har relation til seksuelle forhold og er af en vis grovhed.

Bestemmelsen fungerer som en generalklausul, der kan bringes i anvendelse på enhver seksuel handling af en vis grovere karakter, som ikke er omfattet af de øvrige bestemmelser i straffelovens kapitel 24 om seksualforbrydelser, men som dog af domstolene findes at burde kunne mødes med straf.

Ved lov nr. 633 af 12. juni 2013 blev den tidligere strafferamme på bøde eller fængsel indtil 4 år opdelt i en normalstrafferamme på bøde eller fængsel indtil 2 år og en skærpet strafferamme, som omfatter forhold begået over for et barn under 15 år, på bøde eller fængsel indtil 4 år. Med ændringen af strafferammen blev der ikke tilsigtet nogen ændring i strafudmålingen.

2.1.1.2. De oftest forekommende former for blufærdighedskrænkelse er beføling og blotteri. Befølinger straffes typisk med fængsel, mens blotteri som udgangspunkt straffes med bødestraf i førstegangstilfælde, jf. nærmere nedenfor.

Rigsadvokaten har i foråret 2017 undersøgt straffniveauet i sager om blotteri.

Rigsadvokatens gennemgang viste, at blufærdighedskrænkelse i form af blotteri i førstegangstilfælde som udgangspunkt straffes med en bøde, som normalt ligger i niveauet 2.000-3.000 kr. Hvis der foreligger skærpende omstændigheder, kan der fastsættes en højere bøde. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den forurettede er et barn, eller hvis der er flere forurettede eller flere forhold til samtidig pådømmelse. Hvis gerningsmanden f.eks. tidligere er straffet for blotteri, vil der ofte blive nedlagt påstand om frihedsstraf.

Rigsadvokaten har på baggrund af gennemgangen af straffniveauet udarbejdet retningslinjer for anklagemyndighedens strafpåstand i sager om blotteri. Det fremgår af disse retningslinjer, at der i sager om

blotteri i førstegangstilfælde som udgangspunkt skal nedlægges påstand om en bøde på 2.000-3.000 kr., og hvis der foreligger skærpende omstændigheder, f.eks. hvis den forurettede er et barn, skal der nedlægges påstand om en skærpet bøde på 3.000-4.000 kr.

2.1.2. Lovforslagets udformning

Blufærdighedskrænkelser i form af blotteri kan være en stærkt krænkende oplevelse for den forurettede, navnlig hvis denne er et barn.

Justitsministeriet finder, at det nuværende bødeniveau i sager om blotteri er for lavt og dermed ikke i tilstrækkelig grad afspejler den krænkelser af offeret, der finder sted. Efter Justitsministeriets opfattelse er der derfor behov for at skærpe bødeniveauet for blotteri.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i straffelovens § 232, hvor det præciseres, at der ved fastsættelse af straffen skal lægges vægt på den særlige krænkelser, der er forbundet med lovovertrædelsen.

Med lovforslaget forudsættes det, at der generelt sker en fordobling af bødeniveauet for blotteri i forhold til i dag, således at bødestraffen i højere grad afspejler den krænkelser af offeret, der er forbundet med overtrædelsen. Det betyder eksempelvis, at udgangspunktet for strafudmålingen i et førstegangstilfælde af blotteri, hvor der ikke foreligger skærpende omstændigheder, vil være en bøde på omkring 5.000 kr. Det betyder også, at udgangspunktet for strafudmålingen i et førstegangstilfælde af blotteri, hvor der foreligger skærpende omstændigheder – f.eks. hvor krænkelsen er sket over for et barn – men hvor der ikke er grundlag for frihedsstraf, vil være en bøde på omkring 7.500 kr.

Som nævnt under pkt. 2.1.1.2 ovenfor, straffes blotteri som udgangspunkt med bøde i førstegangstilfælde. Der kan være tilfælde, hvor andre former for blufærdighedskrænkelser end blotteri også straffes med bødestraf. For at sikre sammenhæng på området forudsættes det, at der også i de tilfælde, hvor gerningsmanden idømmes bødestraf for andre former for blufærdighedskrænkelser end blotteri, generelt sker en fordobling af bødestraffen i forhold til i dag.

Det bemærkes, at fastsættelse af straffen fortsat vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil derfor kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der er med lovforslaget ikke tilsigtet nogen ændring i strafudmålingsniveauet ved anvendelse af frihedsstraf, eller i de forhold, der i almindelighed anses som skærpende eller formildende omstændigheder. Der er med lovforslaget endvidere ikke tilsigtet nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslaget til straffelovens § 232, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

2.2. Skærpelse af straffen for videregivelse af oplysninger om private forhold mv.

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Straffelovens § 264 d kriminaliserer den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Bestemmelsen finder også anvendelse, hvor meddelelsen eller billedet vedrører en afdød person.

Beskyttelsen efter 1. led angår ”private forhold”. Herunder hører bl.a. interne familieforhold, seksualforbindelser, sygdom, stof- eller spiritusmisbrug, selvmord og selvmordsforsøg. Oplysninger om uddannelse, erhverv og arbejde vil derimod normalt ikke angå private forhold. Oplysninger om, at en person har begået et strafbart forhold, falder antagelig uden for beskyttelsen, hvorimod oplysninger om, at den pågældende har været offer for en forbrydelse, afhængig af det strafbare forholds karakter, kan falde inden for beskyttelsen.

Beskyttelsen gælder i forhold til både rigtige og urigtige oplysninger om de pågældende private forhold.

Det er som udgangspunkt karakteren af meddelelsen eller billedet, der er afgørende for, om offentliggørelse er berettiget, men stedet og omstændighederne omkring en fotografering kan også have betydning.

Beskyttelsen efter 2. led angår billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Dette led skal efter forarbejderne og retspraksis fortolkes snævert og omfatter i almindelighed ikke billeder af personer, der færdes nøgne på et frit tilgængeligt sted (uanset om stedet er øde, og fotograferingen er sket på lang afstand). Omfattet er derimod eksempelvis billeder af ofre for ulykker.

Beskyttelsen angår identificerbare enkeltpersoner. Afdøde beskyttes også uden nogen bestemt tidsgrænse, idet det beror på en konkret afvejning, hvor langt beskyttelsen strækkes i tidsmæssig henseende.

Beskyttelsen antages også at omfatte foreningers private forhold.

Bestemmelsen kriminaliserer videregivelse, hvilket omfatter videregivelse i enhver form og både privat og offentlig videregivelse. Den blotte forevisning af billeder er ikke omfattet, medmindre forevisningen indebærer, at der videregives en meddelelse vedrørende en andens private forhold.

Efter bestemmelsen skal videregivelsen være uberettiget. Heri ligger, at ikke enhver handling, der er omfattet af gerningsindholdet, vil være strafbar.

Der kan generelt gives samtykke til de handlinger, der er omfattet af § 264 d, hvorefter handlingen ikke er uberettiget. Det er som udgangspunkt den, der har rådigheden over det pågældende forhold, der i givet fald kan give samtykke.

Overtrædelse af § 264 d er undergivet privat påtale eller betinget offentlig påtale, jf. straffelovens § 275.

2.2.1.2. ”Digitale sexkrænkelser” eller ”hævnporno” er ikke nærmere defineret i hverken straffeloven eller retspraksis. Begreberne sigter imidlertid normalt til situationer, hvor der sker deling eller offentliggørelse – ofte via internettet eller mms – af nøgenbilleder, herunder billeder eller videoer med et seksuelt/pornografisk indhold, uden samtykke fra den afbildede person.

Der kan være tale om billeder eller videoer, der er optaget af den pågældende selv eller med dennes samtykke, men hvor der ikke foreligger samtykke til videregivelse eller i hvert fald ikke til videregivelse til den kreds, som det er sket. Der kan imidlertid også være tale om billeder eller videoer, der er optaget uden samtykke og eventuelt skjult. Endelig kan der også være tale om billeder eller videoer, der er billedmanipuleret, så de er blevet pornografiske, men hvor det oprindelige billede eller den oprindelige video, som den afbildede eller filmende person eventuelt har givet samtykke til videregivelse af, ikke var det, jf. i den forbindelse TfK 2013.627 Ø. Videregivelse af sådanne billeder eller videoer kan i nogle tilfælde udgøre et alvorligt brud på den intimsfære, der er baggrund for, at den anden person er i besiddelse af billedet.

Videregivelse af nøgenbilleder, herunder billeder eller videoer med et seksuelt/pornografisk indhold, af identificerbare personer over 18 år uden samtykke udgør i almindelighed en overtrædelse af straffelovens § 264 d om uberettiget videregivelse af meddelelser og billeder vedrørende en andens private forhold. Der vil også efter omstændighederne være tale om en overtrædelse af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser i forhold til den afbildede, jf. herved pkt. 6.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 141 om seksualforbrydelser fremsat den 6. februar 2013.

For så vidt angår pornografiske billeder og videoer af personer under 18 år, herunder fiktive pornografiske afbildninger, der fremstår tilnærmelsesvis som billeder og videoer af personer under 18 år, gælder, at videregivelse straffes efter straffelovens § 235, stk. 1, om udbredelse af børnepornografi.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 97-103.

2.2.1.3. Strafferammen i straffelovens § 264 d er bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Straffen for overtrædelse af straffelovens § 264 d fastsættes af domstolene på baggrund af en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i den enkelte sag. Som følge af de forskelligartede forhold, der omfattes af bestemmelsen, varierer de konkret udmålte straffe for overtrædelse af bestemmelsen.

Det fremgår af betænkningens side 103, at der i 2011 til 2015 blev afgjort 106 straffesager, hvor straffelovens § 264 d var hovedforholdet. Der blev i lidt under halvdelen af sagerne straffet med fængsel, heraf blev otte sager afgjort med ubetinget fængsel.

Det bemærkes, at det fremgår af Rigsadvokatens Meddelelse af 5. maj 2017 om digitale sexkrænkelser, at udgangspunktet for strafpåstanden er fængsel, men at den konkrete strafpåstand skal afhænge af sagens nærmere omstændigheder. Det fremgår endvidere, at der – når der er tale om, at et eller nogle få nøgenbilleder deles f.eks. via internettet – skal tages udgangspunkt i en strafpåstand på fængsel i 30-40 dage. Er der tale om mange billeder, er karakteren af billederne grovere, eller er videregivelsen sket i et større omfang, skal der nedlægges påstand om en skærpet straf, ligesom der undtagelsesvist kan nedlægges påstand om en lavere straf, f.eks. hvis tiltalte er under 18 år, og der er tale om videregivelse af et enkelt billede, som ikke har en grov karakter, til en eller få personer.

2.2.2. *Straffelovrådets overvejelser*

2.2.2.1. Straffelovrådet har overvejet, om der er behov for ændringer af gerningsindholdet i § 264 d med henblik på en bedre beskyttelse imod digitale sexkrænkelser.

Det er imidlertid Straffelovrådets vurdering, at straffelovens §§ 232 og 264 d på en hensigtsmæssig måde kriminaliserer sådanne forhold, herunder både som en seksuel krænkelse og en krænkelse af privatlivets fred. Rådet fandt endvidere ikke behov for at indsætte en særskilt bestemmelse i straffeloven herom.

2.2.2.2. Straffelovrådet har endvidere overvejet, om der er behov for at forhøje strafmaksimum i straffelovens § 264 d for at kunne udmåle passende straffe, hvor videregivelse af oplysninger eller billeder vedrørende private forhold sker til en stor kreds, eller der i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Straffelovrådet finder således, at videregivelse af oplysninger om andres private forhold på internettet generelt kan indebære privatlivskrænkelser af en alvor, som ikke tidligere er set. Oplysninger på internettet kan spredes meget vidt og meget hurtigt og kan i praksis være vanskelige og i visse tilfælde næsten umulige at få slettet igen. Der er dermed en større risiko for store skadevirkninger og mere vedvarende krænkelser, end der f.eks. er ved krænkelser gennem trykte aviser, tidsskrifter, bøger, tv eller radio, og den samlede effekt af dette kan være foruroligende stor.

Straffelovrådet finder på denne baggrund, at der bør være mulighed for i tilfælde af særligt skærpende omstændigheder af videregivelse af oplysninger om andres private forhold at idømme en højere straf end fængsel i 6 måneder. Rådet finder således, at straffen for særligt grove overtrædelser af § 264 d bør kunne stige til fængsel i 2 år. Rådet lægger herved bl.a. vægt på, at strafferammen for blufærdighedskrænkelser efter § 232 (af personer over 15 år) er bøde eller fængsel indtil 2 år.

Straffelovrådet foreslår på denne baggrund en ny skærpet sidestrafferamme for overtrædelser af § 264 d, når der under hensyn til oplysningernes eller videregivelsens karakter og omfang eller antallet af berørte personer er tale om særligt skærpende omstændigheder. Den skærpede sidestrafferamme vil f.eks. kunne finde anvendelse på udbredelse i en større kreds via internettet, herunder på sociale medier.

2.2.2.3. Straffelovrådets overvejelser om en skærpet sidestrafferamme har bl.a. baggrund i den seneste tids udvikling i relation til digitale sexkrænkelser, herunder navnlig når billederne eller videoerne videregives på internettet. Sådanne krænkelser bør give anledning til overvejelser om strafskærpelse for på den måde at understrege alvoren af handlingerne. Selv om der kan ligge mange forskellige motiver bag en digital sexkrænkelser – lige fra videregivelse ud fra et hævnmotiv til blot ubetænksomhed – vil det i alle tilfælde kunne være særdeles ydmygende for de forurettede, ligesom det i mange tilfælde vil have vidtrækkende psykologiske konsekvenser for disse. Det er således også Straffelovrådets hensigt, at den skærpede sidestrafferamme vil finde anvendelse på mere alvorlige tilfælde af denne type kriminalitet, herunder hvor gerningsmanden har videregivet billeder eller videoer af særlig krænkende karakter, i et stort omfang, på internettet eller af et stort antal forurettede.

Digitale sexkrænkelser er typisk også omfattet af § 232 om blufærdighedskrænkelser, der har et strafmaksimum på 2 års fængsel. Idet § 232 omfatter en bred vifte af krænkelser af en vis grovere karakter, herunder visse berøringer af seksuel karakter, er det imidlertid Straffelovrådets vurdering, at straffen for digitale sexkrænkelser efter gældende retspraksis som udgangspunkt må forventes at blive udmålt som en frihedsstraf i den lavere ende af strafferammen i § 232.

Det er på baggrund af den meget betydelige krænkelse, som digitale sexkrænkelser kan indebære, Straffelovrådets opfattelse, at det kan give anledning til tvivl om, hvorvidt de straffe, der efter gældende praksis udmåles i sager om digitale sexkrænkelser efter §§ 232 og 264 d, i de groveste tilfælde i tilstrækkeligt omfang afspejler forbrydelsens grovhed, når de sammenlignes med straffniveauet for andre krænkelser. Straffelovrådet er i øvrigt opmærksom på, at sager om digitale sexkrænkelser er et anklagerfagligt fokusområde i retspraksis i 2017, herunder at der er fokus på korrekt tiltalerejsning, og at Rigsadvokaten på den baggrund forventer, at anklagemyndighedens strafpåstand og domstolenes straffastsættelse vil afspejle forbrydelsens karakter og grovhed, herunder at der både er tale om en krænkelse af seksuel karakter og om videregivelse af private billeder eller videoer.

For de fleste mennesker udgør nøgenbilleder, herunder billeder og videoer af den pågældende i seksuelle situationer, noget meget privat og intimt. Udbredelse af fotografisk materiale i form af nøgenbilleder og lignende mod den afbildedes vilje må således antages som udgangspunkt at blive opfattet som særdeles indgribende og krænkende af den afbildede. Det gælder særligt, hvis materialet er udbredt i en bred kreds eksempelvis via internettet, hvor den krænkedes mulighed for at fjerne materialet er stærkt begrænset, og hvor der derfor er tale om en vedvarende krænkelse. Efter Straffelovrådets opfattelse bør grove digitale sexkrænkelser således anses som meget alvorlige privatlivskrænkelser, der omfattes af den foreslåede § 264 d, stk. 2, og af § 232. Straffelovrådet forudsætter således også, at der for sådanne grove krænkelser vil være grundlag for at udmåle straffe, som ligger noget højere end den straf, der må forventes at blive udmålt efter de gældende bestemmelser i §§ 232 og 264 d. Hensigten med rådets forslag er således, at der skal udmåles straffe på et niveau, som afspejler forbrydelsens karakter og grovhed, herunder at der både er tale om en krænkelse af seksuel karakter og af privatlivets fred, og som er egnede til at virke afskrækkende på potentielle gerningsmænd.

Der henvises i øvrigt til betænkningens side 104-109.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Justitsministeriet er enig i Straffelovrådets overvejelser og forslag om en skærpet sidestrafferamme i straffelovens § 264 d. Det foreslås på den baggrund at indsætte et stk. 2 i § 264 d med et strafmaksimum på fængsel indtil 2 år, som skal omfatte overtrædelser af bestemmelsen begået under særligt skærpende omstændigheder, herunder grovere sager om digitale sexkrænkelser.

Dette indebærer bl.a., at sager, hvor gerningsmanden har videregivet nøgenbilleder eller -videoer, og dette materiale enten har haft en særlig krænkende karakter, er udbredt i et stort omfang, herunder på internettet, er udbredt i et stort antal eller består af et stort antal forurettede, omfattes af den foreslåede sidestrafferamme i stk. 2.

Derimod vil videregivelse af nogle få billeder i en mindre kreds – uanset at videregivelsen sker via internettet – ikke blive omfattet af den foreslåede bestemmelse i stk. 2, og sådanne tilfælde vil således fortsat skulle bedømmes efter den gældende bestemmelse i § 264 d med et strafmaksimum på fængsel indtil 6 måneder. Det gælder dog ikke, hvis der er tale om et særligt krænkende billede, f.eks. fordi det er af seksuel eller pornografisk karakter.

Der lægges i forlængelse heraf op til, at der sker en forhøjelse af straffen for de overtrædelser af § 264 d, der efter forslaget omfattes af den foreslåede stk. 2. Det forudsættes i den forbindelse, at der skal ske en

gennemgående forhøjelse af straffen med en tredjedel i forhold til den straf, der i dag ville blive fastsat af domstolene. På baggrund af den variation, som de forskelligartede sager om overtrædelse af straffelovens § 264 d, herunder digitale sexkrænkelser, har, er det ikke muligt at angive et bestemt straffniveau. Som eksempel kan dog nævnes, at der med forslaget lægges op til, at en sag om en digital sexkrænkelse i form af udbredelse af et eller få nøgenbilleder på internettet i en større kreds af personer vil skulle straffes med mindst 60 dages fængsel.

Den konkrete fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der er med lovforslaget ikke tilsigtet nogen ændring i anvendelsesområdet for straffelovens § 264 d.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslaget til straffelovens § 264 d, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner af betydning.

Lovforslaget vurderes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for staten.

Det skønnes, at den del af lovforslaget, der vedrører straffelovens § 264 d, medfører meromkostninger for det offentlige på ca. 2 mio. kr. årligt. I regeringens forslag til finanslov for 2018 er der afsat en pulje på 65 mio. kr. årligt til strafskærper, der bl.a. vil skulle anvendes til at dække udgifterne til gennemførelse af denne del af lovforslaget.

Det vurderes, at den del af lovforslaget, der vedrører fordobling af bødestrafen for blotteri, ikke medfører merudgifter eller merindtægter for det offentlige af betydning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag vedrørende skærpelse af straffen for blufærdighedskrænkelser har i perioden fra den 2. oktober 2017 til den 30. oktober 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Amnesty International, Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Copenhagen Business School, Juridisk Institut, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Ethiske Råd, Det Kriminalpræventive Råd, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Gadejuristen, Hjælp Voldsofre, Institut for Menneskerettigheder, Joan-Søstrene, Justitia, KL, Københavns Universitet, Det Juridiske Fakultet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landsorganisationen mod seksuelle overgreb, Offerrådgivningerne i Danmark, Politiforbundet, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, samtlige byretter, Seksualpolitisk Forum, Syddansk Universitet, Juridisk Institut, Sø- og Handelsretten, Vestre Landsret, Østre Landsret, Aalborg Universitet, Juridisk Institut og Aarhus Universitet, Juridisk Institut.

Straffelovrådets betænkning nr. 1563/2017 om freds- og ærekrænkelser, som lovforslaget bygger på, har i perioden 1. maj 2017 til 26. juni 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Amnesty International, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danske Advokater, Dansk Anti-Stalking Forening, Danske Medier, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Kvindesamfund, Dansk PEN, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Det Kriminalpræventive Råd, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Institut for Menneskerettigheder, Joan-Søstrene, Justitia, KL, Kvinderådet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Offerrådgivningerne i Danmark, Politiforbundet, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Samtlige byretter, Seksualpolitisk Forum, Trykkefrihedsselskabet, Vestre Landsret og Østre Landsret.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Lovforslaget skønnes at medføre merudgifter for det offentlige på i alt ca. 2 mio. kr. årligt fra 2018 og frem.
Administrative konsekven-	Ingen	Ingen

ser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter straffelovens § 232 straffes den, som ved uanstændigt forhold krænker blufærdigheden, med bøde eller fængsel indtil 2 år eller, hvis forholdet er begået over for et barn under 15 år, med bøde eller fængsel indtil 4 år.

Det foreslås med den nye bestemmelse i straffelovens § 232, *stk. 2*, præciseret, at der ved fastsættelse af straffen skal lægges vægt på den særlige krænkelse, der er forbundet med lovovertrædelsen.

Det forudsættes, at der med den foreslåede ændring generelt sker en fordobling af bødeniveauet for blotteri i forhold til i dag, således at bødestrafen i højere grad afspejler den krænkelse af offeret, der er forbundet med overtrædelsen. Det betyder, at udgangspunktet for strafudmålingen i et førstegangstilfælde af blotteri, hvor der ikke foreligger skærpende omstændigheder, vil være en bøde på omkring 5.000 kr., og at udgangspunktet for strafudmålingen i et førstegangstilfælde af blotteri, hvor der foreligger skærpende omstændigheder – f.eks. hvor krænkelsen er sket over for et barn – men hvor der ikke er grundlag for frihedsstraf, vil være en bøde på omkring 7.500 kr.

Det forudsættes samtidig, at der også i de tilfælde, hvor gerningsmanden idømmes bødestraf for andre former for blufærdighedskrænkelser end blotteri, sker en fordobling af bødestrafen i forhold til i dag.

Det bemærkes, at fastsættelse af straffen fortsat vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil derfor kunne fraviges i op- og

nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der er med lovforslaget ikke tilsigtet nogen ændring i strafudmålingsniveauet ved anvendelse af frihedsstraf eller i de forhold, der i almindelighed anses som skærpende eller formildende omstændigheder. Der er med lovforslaget endvidere ikke tilsigtet nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter straffelovens § 264 d straffes den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden, med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Bestemmelsen finder også anvendelse, hvor meddelelsen eller billedet vedrører en afdød person.

Forslaget til § 264 d, *stk. 2*, indebærer en skærpet sidestrafferamme, hvorefter det bliver muligt at straffe overtrædelser af § 264 d med fængsel i indtil 2 år, når der under hensyn til oplysningernes eller videregivelsens karakter og omfang eller antallet af berørte personer foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Uberettiget udbredelse af oplysninger om en andens private forhold til en større kreds på internettet vil ikke nødvendigvis i sig selv betyde, at et sådant forhold skal henføres under den foreslåede sidestrafferamme i *stk. 2*. I almindelighed vil en sådan henførelse afhænge af karakteren af de oplysninger eller billeder, som videregives. Henførelse til det foreslåede *stk. 2* vil f.eks. kunne ske, hvis forholdet vedrører oplysninger om eller billeder af seksuel karakter, eller hvis videregivelsen er sket med økonomisk vinding for øje eller med særligt skademotiv eller lignende. Det kan dog ikke udelukkes, at videregivelse af oplysninger, der ikke har en sådan karakter, alene på grund af en meget omfattende udbredelse eksempelvis på internettet vil kunne være så krænkende, at der alene af den grund foreligger sådanne særligt skærpende omstændigheder, at forholdet bør henføres under den foreslåede skærpede sidestrafferamme i *stk. 2*.

Forslaget vil ofte være relevant i forhold til digitale sexkrænkelser, herunder i forhold til grovere tilfælde af denne type kriminalitet, navnlig hvor gerningsmanden har videregivet et eller flere billeder eller videoer af særlig krænkende karakter, hvor det er udbredt i et stort omfang, herunder på internettet, hvor der er udbredt et stort antal billeder eller videoer, eller hvor sagen vedrører et stort antal forurettede.

Der vil f.eks. være tale om billeder eller videoer af særlig krænkende karakter, der skal henføres til det foreslåede *stk. 2*, hvis det har pornografisk karakter, herunder hvis der foregår en seksuel aktivitet, uanset om en eller flere personer er afbildet. Omvendt vil billeder af en person, der poserer nøgen, fortsat i almindelighed skulle henføres til § 264, *stk. 1*.

Forslaget til *stk. 2* vil endvidere i almindelighed omfatte tilfælde, hvor et enkelt nøgenbillede gøres offentligt tilgængelig på internettet. Gøres billedet ikke offentligt tilgængeligt på internettet, men er delingen målrettet den afbildedes nærmeste eller daglige omgangskreds, herunder kolleger, skole- eller uddannelseskammerater eller familie, vil denne målrettede deling i sig selv kunne føre til, at der forelig-

ger særligt skærpende omstændigheder. Omvendt vil deling af billedet i en mere snæver kreds skulle henføres til § 264 d, stk. 1.

Der vil også kunne tænkes tilfælde, hvor oplysningerne ikke har seksuel karakter, men vedrører andre forhold af privat karakter, f.eks. sygdom, politiske og økonomiske forhold, herunder insolvens, hvis uberettigede videregivelse – eventuelt med økonomisk vinding for øje eller andet skademotiv – vil kunne have betydelige skadevirkninger for den forurettede. Også i sådanne tilfælde vil der kunne foreligge sådan særligt skærpende omstændigheder, at straffastsættelsen bør ske efter den skærpede strafferamme i forslaget til § 264 d, stk. 2.

Det er med forslaget forudsat, at der skal ske en forhøjelse af straffen med en tredjedel i forhold til den straf for overtrædelse af straffelovens § 264 d, der ellers ville blive fastsat af domstolene. Dette indebærer eksempelvis, at en sag om en digital sexkrænkelse i form af udbredelse af et eller få nøgenbilleder på internettet i en større kreds af personer vil skulle straffes med mindst 60 dages fængsel.

Forslaget vil også gælde, selv om sager om digitale sexkrænkelser i forvejen kan straffes med indtil 2 års fængsel, jf. straffelovens § 322.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Den skærpede strafferamme forudsættes anvendt ved særligt grove overtrædelser af straffelovens § 264 d, uanset om den konkret forskyldte straf fastsættes til mindre end fængsel i 6 måneder. Ændringen er dog kun tilsigtet at skulle finde anvendelse på visse overtrædelser, der også i dag ville føre til udmåling af en fængselsstraf.

Ved efterforskning af forhold, der kan henføres til den foreslåede § 264 d, stk. 2, vil der – når betingelserne i øvrigt er opfyldt – kunne anvendes de straffeprocessuelle tvangsindgreb, som kræver et strafmaksimum på mindst 1 år og 6 måneders fængsel, eksempelvis varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, medmindre lovovertrædelsen kan ventes at ville medføre straf af bøde eller fængsel i højst 30 dage, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. marts 2018.

Loven finder anvendelse på forhold, der er begået efter lovens ikrafttræden, jf. straffelovens § 3, stk. 1.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse vedrører lovens territoriale gyldighed og fastslår, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Færøerne har pr. 1. marts 2010 overtaget lovgivningskompetencen på det strafferetlige område. For Grønland gælder en særlig kriminallov. Der er derfor ikke foreslået hjemmel til at sætte lovforslaget i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 977 af 9. august 2017, foretages følgende ændringer:

§ 232. ...

1. I § 232 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ved fastsættelse af straffen skal der lægges vægt på den særlige krænkelse, der er forbundet med lovovertrædel-
sen.«

§ 264 d. ...

2. I § 264 *d* indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Foreligger der under hensyn til oplysningernes eller videregivelsens karakter og omfang eller antallet af berørte personer særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 2 år.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. marts 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.